

F. t. Forældreansvarslov

de almindelige bemærkninger samt til bemærkningerne ovenfor til § 21, stk. 2.

Om reglerne om afslag på og ophævelse af samvær, henvises til pkt. 4.8. i de almindelige bemærkninger. Om fastsættelse af erstatningssamvær henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.9.2.

*Til § 22**Anden kontakt*

Bestemmelsen, der giver mulighed for anden kontakt end fysisk samvær og dermed for såkaldt indirekte samvær, viderefører den gældende lovs § 18.

I *stk. 1* er blandt de opregnede eksempler anden kontakt tilføjet elektronisk post. Fotografier er også nævnt udtrykkeligt, idet de kan være vigtige for familiefølelsen, hvad enten det er barnet, der får et fotografi af den forælder, det ikke har samvær med eller kun sjældent ser, eller det er denne, der får et fotografi af barnet. Opregningen er ikke udtømmende. Videoptagelser af vigtige begivenheder eller fra barnets dagligdag kan også være værdifulde. Gaver til barnet til jul og fødselsdag kan være endnu en kontaktmulighed.

Det kan ikke udelukkes, at lovforslagets § 22 kan have et anvendelsesområde udover som et alternativ eller supplement til samvær. Har der i længere tid ikke været samvær, kan det tænkes, at anden kontakt kan indgå som et led i en optrappingsordning og på den måde være en indledning til et samvær.

Stk. 2 opregner, hvem der kan anmode om kontakt efter reglen. *Nr. 2* knytter sig til den nye bestemmelse i lovforslagets § 20 om barnets nærmeste pårørendes muligheder for at få samvær. Der kan forekomme tilfælde, hvor pårørende, som opfylder betingelserne i lovforslagets § 20, ikke har mulighed for at have samvær med barnet, og der kan være tilfælde, hvor det vurderes, at et samvær eller et supplerende samvær vil være en belastning for barnet. Der kan således efter omstændighederne fastsættes anden kontakt end samvær, selv om betingelserne for egentligt samvær ikke er opfyldt. I sådanne tilfælde kan et værdifuldt alternativ både for barnet og for de nærmeste pårørende være telefonsamtaler eller anden kontakt, f.eks. udveksling af fotografier og gaver, selv om den, der har barnet boende, er imod det.

Efter *stk. 3* kan der efter anmodning træffes afgørelse om anden kontakt, jf. lovforslagets § 21, stk. 1, ligesom en anmodning om anden kontakt kan afslås, eller en afgørelse herom kan ændres eller ophæves, jf. lovforslagets § 21, stk. 4.

*Til § 23**Orientering om barnet mv.*

Bestemmelsen afløser § 19 i den gældende lov om retten til at få orientering om barnet for den forælder, som ikke har del i forældremyndigheden. Anvendelsesområdet for den nye bestemmelse er dog udvidet, da den også giver en forælder uden del i forældremyndigheden ret til orientering om generelle sociale aktiviteter på barnets skole og børneinstitution samt en adgang til at deltage i disse aktiviteter. Desuden har en forælder uden del i forældremyndigheden ret til at få udleveret dokumenter om barnets forhold i de tilfælde, hvor disse findes på skoler og i børneinstitutioner.

Stk. 1, 1. pkt. regulerer skolers, børneinstitutioners, social- og sundhedsvæsenets, samt private sygehuses, privat praktiserende lægers og tandlægers pligt til – efter anmodning – at videregive oplysninger til den af forældrene, der ikke har forældremyndigheden. Den, der har forældremyndigheden, kan ikke gøre indsigelse mod udlevering af disse oplysninger og dokumenter, og meddelelse af oplysninger om barnet anses ikke for at krænke tavshedspligten.

Det er kun myndigheder mv., der har direkte kontakt med børn, der er omfattet af bestemmelsen. Hermed undtages ministerier, nævn, råd, statsforvaltninger mv., således at bestemmelsens primære anvendelsesområde er kommunerne (undervisning, daginstitution, socialforvaltning mv.) og sundhedsvæsenet (inkl. den private del). Der kan både være tale om institutioner, der er en del af den offentlige forvaltning og dermed omfattet af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven, og om private institutioner, for hvilke reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven ikke gælder. Bestemmelsen omfatter således både folkeskolerne og private skoler, der giver undervisning på folkeskoleniveau, gymnasier, handelsskoler og andre ungdomsuddannelser mv. Børneinstitutioner, der er omfattet af bestemmelsen, er f.eks. vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, uanset om disse er private eller må anses for at være en del af den offentlige forvaltning, og den kommunale dagpleje. Bestemmelsen omfatter endvidere sociale myndigheder, der har direkte kontakt med børn, f.eks. socialforvaltningen, den kommunale Pædagogisk Psykologisk Rådgivning, private og selvejende anbringelsessteder, samt sundhedsvæsenet, f.eks. hospitaler, læger, sygeplejersker og sundhedsplejersker. Endelig er private sygehuse, privat praktiserende læger og tandlæger omfattet af bestemmelsen. Oplysninger fra alle andre myndigheder reguleres af offentlighedsloven eller forvaltningsloven. Privatpraktiserende psykologer er dog